

Oslo Vestre Frikirke

Der jord og himmel møtes

Redaktøren har ordet

Vi skriver oktober og høsten har allerede vært godt i gang en stund. Det betyr på mange måter en ny start, enten det gjelder jobb, skole, studier eller fritid. Det er kanskje også tiden for å engasjere seg mer i nye aktiviteter?

Kirken vår er også et sted for aktiviteter og har mye å by på. Ved siden av gudstjenestene, med ulik form og innhold – skjer det en hel masse forskjellige ting for både barn, ungdom og voksne. Her er det søndagsskole, bibelgrupper, bønnegrupper, seniortreff, besøkstjeneste, misjon og Bislett kammerkor. Og allerede nå kan du begynne å tenke på om det er noe kan bidra med til den årlige julemessen. Det er med andre ord nok å engasjere seg for noen og enhver, både for deg som er medlem i Vestre eller for deg som er nysgjerrig på menigheten. Du er velkommen.

Noe av dette kan du lese mer om i dette nummeret av menighetsbladet, slik som

raftingturen til Sjøa for menighetens ungdommer og den årlige menighetsturen til Hermon. I tillegg kan vi denne gangen lese litt om livene til både Hans Nielsen Hauge og Fjodor Dostojevskij. Hva kan vi lære av deres ulike liv? Og hvordan kan egentlig Gud finne og høre akkurat deg i en verden av milliarder med mennesker? Det reflekteres det også over i dette nummeret.

God lesning!
Rune M. Akselsen

Innhold

Fjodor Dostojevski handling og lidelse	Side 4-5
Rafting	Side 6
Andakt	Side 7
For barna	Side 8
En ytfyllende relasjon	Side 9-10
Ny menighetsarbeider	Side 11
Arven etter Hans Nielsen Hauge	Side 12-13
Fra menighetsstyret og eldsterådet	Side 14
Økonomi	Side 15
Det skinner	Side 16
Fra Frikirkens hovedkontor	Side 17
Menighetsweekend	Side 18

Oslo Vestre Frikirke ligger sentralt ved rundkjøringen på Bislett.

Du finner også informasjon om våre aktiviteter på:

www.vestrefrikirke.no

facebook.com/oslo-kirke

For kontakt med administrasjonen: post@vestrefrikirke.no

For kontakt med eldsterådet: eldsteraadet@vestrefrikirke.no

For kontakt med menighetsstyret: menighetsstyret@vestrefrikirke.no

Telefonnummeret til kirken er 22 46 77 43

Å drifte en menighet med mange aktiviteter og et stort bygg koster penger. Vi trenger hjelp til å dekke disse kostnadene. Vil du støtte med en engangssum eller et fast beløp, er vårt kontonummer 3000 15 39813. Du kan også Vipps til nr 15103 Oslo Vestre Frikirke

Fjodor Dostojevski handling og lidelse

Tekst: Jan Olav Høgetveit

«**Tar de bort mine lidelser tar de også bort min kunst.**» (Edvard Munch til sin lege som ville helbrede ham for hans psykiske lidelse).

Lidelsen og kunsten henger tilsynelatende tett sammen, Edvard Munch, Beethoven, Van Gogh, Picasso og Tsjaikovsky var for eksempel alle plaget av psykiske lidelser. En undersøkelse av 291 berømte mennesker, gjennomført av Felix Post, viste at hele 90 prosent av forfatterne viste seg å ha psykiske problemer. Selv har jeg gjennom et langt liv som Start-supporter opparbeidet nok lidelse til at jeg burde kunne prestere ganske brukbar kunst, men alle som har sett meg tegne vet at jeg er nærmere en psykiatrisk innleggelse enn genistatus. Lidelse alene er tydeligvis ikke nok.

Sosialt engasjement

Lidelsens mester, Fjodor Dostojevskij, er en av verdenslitteraturens udiskutabelt største forfattere, og alle hans mest kjente verker kom til etter en spesiell hendelse som merket Dostojevskij som menneske og forfatter for resten av livet. Dostojevskij vokste opp i et velstående hjem i Moskva med en far med en sterkt delt personlighet. Dette ga seg utslag på flere

måter, som at faren arbeidet frivillig som lege på et fattigdomshospital i det verste slumstrøket i Moskva samtidig som han var en voldelig alkoholiker som slo barn og tjenere hjemme. Både far og mor døde tidlig, faren ble etter all sannsynlighet drept av sine egne tjenere og Dostojevskij ble etter farens død sendt til et renommert militærakademi i St. Petersburg.

I St. Petersburg ble Dostojevskij lei av militærlivet og som 25-åring følte han sterkt på at han burde gjøre noe helt annet. Han lanserte sin første roman, «Arme mennesker» som på mange måter definerer den første delen av hans forfatterskap: Fokusset på sosial urettferdighet og fattigdom.

Lengsel etter å leve

Dette var en brytningstid i Europa, og revolusjonære ideer begynte å dukke opp i intellektuelle kretser i St. Petersburg. Dostojevskij ble sterkt grepet av de nye ideene og gjorde en skjebnesvanger beslutning, han ble med i en revolusjonær gruppe kalt Petrasevskij-gruppen. Tsar Nikolaj I var ikke begeistret for de nye ideene som begynte å bre seg, naturlig nok, og slo brutalt ned på opprørerne.

I 1849 ble praktisk talt hele Petrasevskij-gruppen rullet opp og arrestert, og samtlige arresterte medlemmer ble dømt til døden. Grytidlig om morgenen den 16. november ble Dostojevski og flere hentet ut av cellen for å bli henrettet. Dostojevskij visste at dette skulle skje den dagen, og han forteller om de siste desperate timene den natten at han fikk en intens lengsel etter å leve lenger. Ikke så mye som ett år, eller en måned, kanskje ikke en uke en

gang men bare få leve en dag til. En dag til!? Hvor vidunderlig ville ikke det være?

Fant tilbake til Gud

Dostojevskij står i andre rekke, første rekke blir bundet til en stokk, får bind for øynene da en rytter med et brev plutselig dukker opp. Lederen av eksekusjonsplotongen leser brevet, senker sverdet og kommanderer fangene tilbake til cella igjen. Dostojevskij er fremdeles i live. Hele seansen er iscenesatt for å skremme de dømte og han får straffen omgjort til 10 års straffearbeid i Sibir. Ikke noen stor forbedring kanskje, men for Dostojevski var det som å få livet i gave på nytt.

Dette oppholdet på 10 år i Sibir, under til dels grusomme forhold og med bare en eneste bok tilgjengelig, det nye testamentet, hadde enorm påvirkning på Dostojevskij. Det var her han fant tilbake til Gud. Han sa selv at etter fangeleiren handlet hele hans forfatterskap om ett eneste spørsmål: Guds eksistens. Det egentlige spørsmål er det ufattelige paradokset at Gud ble menneske for menneskets skyld. Han sa: «Hverken Kristi moral eller Kristi lære vil frelse verden. Frelsen ligger alene i disse ord: Og ordet ble kjød».

Innsikt i menneskesinnet

Han kommer tilbake etter 10 år i Sibir som et helt annet menneske, han forandrer forfatterskapet fullstendig og gir ut storverk på rekke og rad: «Forbrytelse og straff», «Idioten», «Brødrene Karamasov» og «De besatte» mellom 1866 og 1880. Alle står som søyler i verdenslitteraturen, hver på sin måte. Hva er det som gjør disse verkene så store og spesielle i litteraturhis-

torien? Først og fremst Dostojevskis unike innsikt i menneskesinnet, kombinasjonen med en åndelig dimensjon, og den gjennomgående lidelsen.

Dostojevski slapp aldri lidelsen. «I lidelsen ligger det en idé», skriver Dostojevskij. «Lykken består ikke i komfort, lykken må kjøpes gjennom lidelse. Det er vår planets lov, men denne umiddelbare erkjennelse som føles i selve livsprosessen, er en så stor glede at man kan betale for den med års lidelser. Mennesket fødes ikke til lykke. Det tjener seg til lykken, og alltid gjennom lidelsen».

Handling og lidelse er det sentrale for Dostojevski, og de hører sammen. Å bare oppleve solskinnsdager gjør et mennesket ulykkelig. For en Start-supporter er dette poesi, å heie på Start burde da med andre ord være en sikker kilde til lykke i lang tid.

«Brødrene Karamasov» ble hans siste roman og ble utgitt 1880. I 1881 døde Dostojevskij, og mer enn 40 000 mennesker fulgte ham til graven. På gravsteinen står en innskrift som ikke er tilfeldig valgt, hentet fra Johannes evangelium: «Sannelig, sannelig jeg sier dere: Hvis ikke hvetekornet faller i jorden og dør, blir det bare det ene kornet. Men hvis det dør, bærer det rik frukt.»

Anbefalt lesning av Fjodor Dostojevskij:

«Forbrytelse og Straff»

«Brødrene Karamasov»

«Idioten»

Tidlig i høst dro en gjeng Vestre-ungdommer og deres fedre på raftingtur til Sjøa i Gudbrandsdalen. Foto: Privat.

Rafting i Sjøa

Tekst: Ingrid Øvensen

Vi dro til Hafjell på hytta til John-Ole og Anne Grethe Høgetveit på fredagen.

På lørdagen kjørte vi til raftingsenteret, hvor vi fikk informasjon om raftingen. Senere fikk vi vådrakter og redningsveste og ble kjørt opp til startplassen med buss. Da vi kom fram dit, fikk vi opplæring i hvordan vi skulle raften og hva vi skulle gjøre hvis noen datt ut i elva. Så ble vi delt inn i 3 raftingbåter.

Vi startet med at instruktøren kjørte bungen på flåten inn i et stryk for at vi skulle kjenne på vannet og hvordan vi skulle

komme oss i stilling og posisjon. Det var kaldt selv om vi hadde vådrakt. Så dro vi ut på ferden!

Det var bra fart i elva. Vi var få i båten og måtte derfor padle hardere og sterkere. Noen ganger så vi store stryk som virket skumle, men da vi kom inn i dem var det ganske gøy. Det tok over en time og det var fint langs elva.

Da vi nesten var framme, ønsket jeg å kunne gjøre det på nytt eller ta en lengre tur. Det var morsomt å gjøre dette. Anbefales til andre!

Foto: Privat

Andakt

Tekst: Kjetil Øvensen

Kirkeskipet

I august dro 5 fedre med seg ungdommer fra Vestre til Sjoa for å rafta. Alle kjente på frykten før vi la fra land. Ombord hadde vi kyndige instruktører. Her følger et kort utdrag fra en kort andakt, som ble holdt under middagen etter opplevelsen i elva. Den burde sikkert vært holdt før turen, men slik ble det ikke.

«Så steg han i båten, og disiplene fulgte ham. Da ble det et voldsomt uvær på sjøen, så båten nesten ble borte mellom bølgene. Men Jesus sov. De gikk bort og vekket ham og sa: «Herre, frels! Vi går under!» Han svarte: «Hvorfor er dere redde – dere lite troende!» Så reiste han seg og truet vindene og sjøen, og det ble blikk stille. Mennene undret seg og spurte: «Hva er dette for en? Både vind og sjø adlyder ham!» (Matt. 8, 23 - 27).

Vi har alle hørt dogmet om «Jesus – sann Gud, sant menneske». Denne rike og

velkjente teksten er et av de beste eksemplene i Bibelen på Jesu to naturer. Mennesket Jesus, som ligger og sover framme i baugen på båten og må vekkes. Jesus som viser sin guddommelighet ved å stilne stormen.

I motsetning til i Sjoa, var det rolig på sjøen da Jesus og hans disipler la fra land. Men det blåste opp til storm. Hva forteller dette oss? Jesus er ingen garantist for godt vær på reisen. Ikke er Jesus en moderne psykolog heller. Vi kan alle føle redsel, mismot og bekymring. Jesu svar er: «Hvorfor er dere redde?» Med Jesus i båten trenger vi ikke være redde. Den gode nyheten er at han har makt til å stilne stormer. Den lille båten på det opprørte hav. Det er selve kirkeskipet.

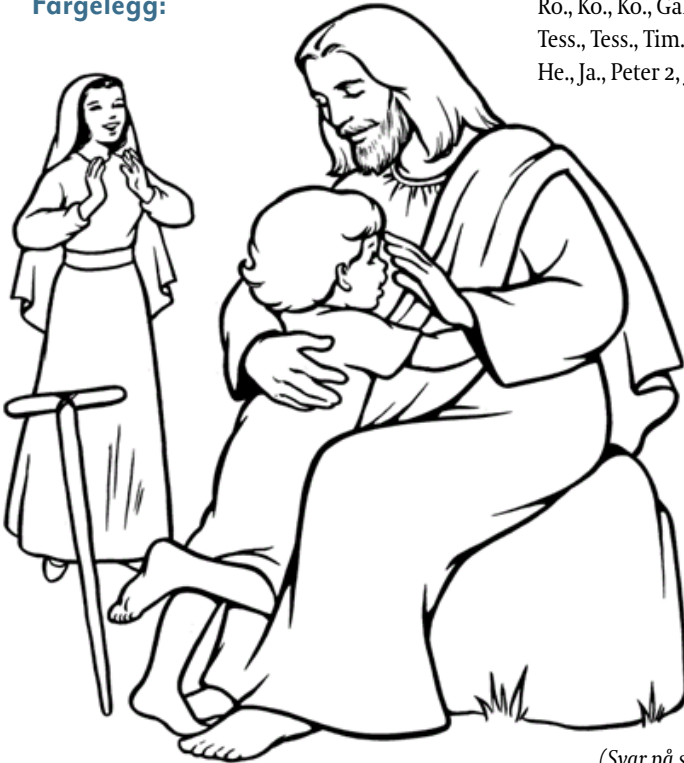
When you're weary, feeling small
 When tears are in your eyes, I'll dry them all
 I'm on your side, oh, when times get rough
 And friends just can't be found
 Like a bridge over troubled water
 I will lay me down
 Like a bridge over troubled water
 I will lay me down
 (Paul Simon)

For barna

Miniquiz:

1. Hva var det første Gud skapte?
2. Hvem i bibelen ble slukt av en stor fisk?
3. Hvor mange disipler hadde Jesus?
4. Hva var det som feilet Bartimeus?
5. Hvilket våpen brukte David for å bekjempe Goliat?

Fargelegg:

Det nye testamentet:

Husker du hvilke testamenter som er i det nye testamentet i Bibelen? Om du pugger denne lille sangen kommer du til å kunne de utenat.

Mel.: Lille postbud
 Ma., Ma., Luk., Jo., Apostel
 Ro., Ko., Ko., Gal., Ef., Fil., Kol.
 Tess., Tess., Tim., Tim., Tit., File.
 He., Ja., Peter 2, Johannes 3, Ju., Jo.!

(Svar på spørsmål ovenfor:

1. Lyset (1 Mos 1,3)
2. Jona (Jona 2)
3. 12 (Matt 10, 1-4)
4. Han var blind (Mark 10, 46-52)
5. En steinslynge (1 Sam 17, 48-50)

En utfyllende relasjon

Tekst: Judy Kokkin

Foto: Colourbox

En utfyllende relasjon: Hvis Facebook kan finne meg, da kan også vår Skaper og Himmelske Far finne meg.

Halvard Myhren, forfatter og pensjonert pastor fra Arendal frikirke, forteller en slående historie: Han dro ut i skjærgården i båten sin en kveld i mai. Han var preget av nedstemthet og mismot, og av en tvil: Ser Gud meg blant alle millionene av mennesker som påkaller ham?

Han håpet at en fisketur vil klarne hodet og de negative tankene. Da han skulle sove, ankret han opp ved en klekkeholme for måker. Han ble vekket av et forferdelig leven. Måkemødrene var i full sving med å mate

de sultne ungene sine. Det var hundrevis av dem. De svedde over hodet hans, stupte ned etter en godbit, fór opp for å få oversikt og så ned til den åpne skrike-munnen til ungen sin. Det var hundrevis av skrikerunger på holmen. Hvordan fant mor akkurat sin skrikerunge?

Han ble forundret. I virvaret av vinger og skrik, fant mor tilbake til akkurat sin unge. For Halvard var dette et tegn: Hans himmelske far kjente ham igjen, også når han ikke var helt opplagt, så hans nøds-krik og var der hos ham med åndelig mat og trøst.

Måkehistorien har to aktører: Den sterke og årvåkne mor, men også ungen. Hver måkeunges – og alle fugleungenes – gap er enestående. Derfor kjenner mammafuglen igjen sitt eget barn og mater ikke

nabobarnet. Mammaen finner ikke ungen igjen uten at den åpner gapet og venter å bli funnet. Poenget mitt er komplementaritet: At hele Guds klode er basert på at vi er ment til å utfylle hverandre i dagliglivet og på et åndelig nivå. Gud lengter etter oss, søker oss og mennesket har en iboende lengsel etter ham.

For 40 år siden var jeg sosionom og tilsynsfører ved Emma Hjorts Hjem, en riksinstitusjon for svært funksjonshemmede barn med lærevansker. Jeg skulle observere/vurdere en 3 år gammel jente som var svært pleietrengende etter et fall. Pleierne var fortvilet over å få ansvar for en så ung pasient. Men de forsøkte å få rommet hennes trivelig med en fargerik uro over sengen og koselige bilder på veggen. Jenta lå passivt mens sjefsykepleieren og jeg pratet sammen. Da hørte vi stemmer og fottrinn i gangen. Barnet også! Hun fikk en krampetrekning i ryggen, hele den lille kroppen dirret! Små lyder av en type ekstase kom fra hennes munn. To personer kom gjennom døren. Den ene ble presentert som mor til barnet.

Min tilbakemelding til overlegen var at dette barna hadde potensial: Hun kjente igjen sin mor! Hun bør undersøkes grundigere. Jeg lurte på om hun kunne se eller ei, fordi hun snudde hodet mot stemmen, men fokuserte ikke på personen. Min antakelse var korrekt. Fallet hadde gjort barnet blind og sterkt plaget av cerebral parese, men det mentale og sosiale poten-

sialet var der. Hun ble overført til Blindeforbundets «varetekt» for oppfølging med spesialtilrettelagt rullestol og barnehage-tilbud, og senere skolegang.

For meg er den historien en sterk påminnelse om et barns iboende søken etter den enestående personen som det har knyttet bånd til. Mennesket har, mener jeg, en iboende lengsel etter og et behov for gjenkjennelse av sin Skaper. Mennesket gjenkjenner Guds stemme og stemmen til Jesus som hyrde. Det har i tillegg fri vilje, enten til å ignorere eller glede seg og hengi seg til Ham som søker det. Når mor og barn, Skaper og mennesket finner sammen, utfyller de hverandre og kan ha samfunn med hverandre. I Matteus 23, 37, leser vi om Guds hjerteskjærende lengsel etter oss: «Hvor ofte jeg ville samle «mine» barn, som en høne samler kyllingene sine under vingene. Men dere ville ikke!».

En venninne fra Australia besøkte meg i Oslo for ett år siden. Hun er ateist og stilte følgende spørsmål – det lignet tvilen til Halvard Myhren den tidligere nevnte kvelden: «Judy, hvordan kan du tro på en Gud som hører dine bønner blant alle de millionene som sender opp bønner?» Et underlig svar kom til meg: «Jill, hvis Facebook som er menneskeskapt kan lokalisere meg og alle billioner av brukere hvert eneste sekund med en påminnelse 'du befinner deg her!'- er jeg helt sikker på at min skaper og himmelske far kan lokalisere og høre meg!».

Elisabeth Sæverås

Alder: 25 år

Utdannelse:

Bachelor i Sosialt Arbeid

Menighetsarbeider:

Ansatt i 50 % stilling

15.08.17 - 14.08.18

Fokusområder: Koordinering av gudstjenester og barne- og ungdomsarbeid

epost: menighetsarbeider@vestrefrikirke.no

mobil: 9408 3354

Hva engasjerer deg mest, i og utenfor kirken?

I kirken brenner jeg veldig for at alle skal kunne føle seg velkommen og sett, og at kirken kan fungere som et frirom fra fordommer, krav og press på at ting må gjøres på den ene eller andre måten. Jeg brenner for at kirken skal kunne være et sted der vi i fellesskap kan få møte og oppleve Gud, utforske både små og store spørsmål og hjelpe hverandre til å lære mer og utvikle oss gjennom det mysteriet det er å tro. Utenfor kirken er jeg for øyeblikket engasjert i å oppdra valpen jeg har skaffet meg, slik at den bikkja en dag kan bli en sertifisert besøkshund.

Utenom det er jeg engasjert i å stresse ned etter en intens bachelorperiode og bruker mye tid på musikk, kjæreste, venner og familie. Og så jobber jeg frivillig i et arbeid for ureturnerbare papirløse flyktninger, noe som uten tvil er det fineste jeg gjør i løpet av en uke.

Du er oppvokst i Etiopia, hva tror du det har gjort med deg?

Mye. Jeg er det man kan kalle en TCK – Third Cultural Kid, en betegnelse på det å ha røtter fra mer enn én kultur. Det å ha vokst opp i utlandet er helt fantastisk og jeg er utrolig takknemlig for den barndommen. Takket være min oppvekst tror jeg at jeg har blitt tilpassningsdyktig, lite redd for fremmedkulturer og glad og interessert i det som er annerledes. Samtidig kan det være tungt, for eksempel i forhold til identitetsspørsmål, opplevelsen av tilhørighet og evnen til å «slå seg til ro». Utlandet kommer alltid til å friste, og det å kjøpe hus og gro røtter her i Norge er en vanskelig tanke. Men med den sykt kjekke kjæresten min Martin Herfjord ved min side blir jo det umulige mulig for å si det sann;

Hva i bibelen engasjerer deg?

Jobs bok og klagesalmer. Er det lov å si? Jeg får mye ut av å fordype meg i fortvilelsen, tvilen, smerten og frustrasjonen så mange før oss har opplevd og uttrykt i forhold til Gud og det å tro. Det er jo inderlig godt at bibelen inneholder mer enn bare dette, men for min del finner jeg altså en slags hvile og oppmuntring i å lese om det disse menneskene har følt på, som jeg kan sitte i min leilighet på Mortensrud i 2017 og kjenne meg igjen i, og vite at Gud tåler oss og elsker oss, selv om vi til tider kan synes det hele er vanskelig.

Arven etter Hans Nielsen Hauge

(1771–1824)

Tekst: Kjetil Øvensen

Frikirken etablerte seg i hovedstaden i 1878. Det begynte i Maribogadens gymnastikklokale, før man kjøpte en tomt i Lakkegata 47 og fikk bygd eget kirkehus. Det er identisk med det som i dag er Østre Frikirke. Kirken ligger på Tøyen, et område av byen hvor Hans Nielsen Hauge var godt kjent. Hauge blir ofte kalt «lekmannsbevegelsens far». Han utfordret Konventikkelplakaten, som forbød kristne møter uten prestens tilstedeværelse eller godkjenning. Hauge ble fengslet flere ganger for brudd på denne plakaten. Til tross for dette, advarte Hauge sine tilhengere mot å bryte med kirken eller holde seg unna gudstjenesten. Haugianerne ble kirkens mest trofaste medlemmer. Konventikkelplakatens opphevelse i 1842 ga støtet til bedehusbevegelsen. Dissenter-

loven kom i 1845. Man kan forestille seg at nå ville haugianerne bryte med Statskirken, men det skjedde ikke. Man ville respektere prestenes embete og være tro mot den lutherske lære. Reformert skulle skje innenfra.

En gründer

I dag er Hans Nielsen Hauge mest kjent som gründer i kombinasjon med en streng etisk holdning. Mange trekker fram Hauge som en viktig skikkelse i framveksten av kapitalismen i Norge. Han grunnla småbedrifter over det ganske land.

Da jeg i forbindelse med min hovedoppgave (1996) studerte medlemslistene til Østre og Vestre for året 1920, da menigheten ble delt i to, fikk jeg noen tanker. Flere av menighetenes medlemmer kom fra Østfold. De var født i bygder som Aremark, Askim, Eidsberg, Hvaler, Rakkestad, Rygge, Råde, Skiptvedt, Skjeberg, Tune, Øymark osv. For den som har lest litt historie om Hans Nielsen Hauge klinger mange av disse stedsnavnene kjent i øret i det store nettverk av vennsamfunn Hauge grunnla.

I tiden rundt 1900 var mye av haugianismen langsamt blitt assimilert opp av indremisjonsforeninger og lignende. Men det er grunn til å tro at flere av østfoldingene i Østre og Vestre hadde haugianiske røtter. Innslag av haugianisme kan nok også spores blant medlemmene fra Vestfold og Buskerud, selv om disse var mindre i antall.

Det som er et faktum er at i perioden fra 1900 og langt inn på 1960-tallet, opplevde begge menighetene i Oslo en voldsom oppdrift blant sine medlemmer. Man gikk fra å være arbeidere til å bli «entreprenører». I dette ligger at mange startet sine egne forretninger/ bedrifter.

Nøysomhet og pietisme

«Gudsfrygt med Nøisomhed» er et uttrykk som har hengt igjen etter Hans Nielsen Hauge, selv om det egentlig er hentet fra et av pastoralbrevene i Bibelen (1. Tim. 6,6). Den nøysomme holdning, som f.eks. den haugianske bedriftseier viste, kombinert med flid, arbeidsomhet, tiltakslyst og dristighet, skulle komme til å passe fortreffelig med framveksten av kapitalismen som økonomisk system. En bedriftseier som ikke tar ut et større utbytte enn det som strengt tatt er nødvendig, og lar resten av overskuddet tilfalle bedriften, er sentralt i kapitalismen (kapitalakkumulasjon). Det var først i den asketiske protestantismens etikk at «kapitalismens ånd» fant sitt konsekvente etiske grunnlag. Hagues og lekmannsbevegelsens puritanske livsholdning og strenge ethos, der troen skulle vise seg i gjerninger (kallet til arbeidet) beredte grunnen for en vellykket oppstigning fra bl.a. frikirkemennesker i yrkeslivet. Frikirken har opp gjennom tiden hatt mye av pietismens og puritanismens idéer og livsholdninger i seg. Max Weber påviste at «kombinasjonen av intensiv fromhet og like sterkt utviklet forretningssans og forretningssuksess (...) er karakteristisk for pietistene».

En av de som utviklet pietismen var Philipp Jacob Spener i Tyskland. Her ligger også en kobling til lekmannsbevegelsen i

Norge. «For å befeste den systematiske religiøse livsførselen dogmatisk kombinerte Spener lutherske tankeganger med det spesifikt reformerte kjennetegnet gode gjerninger som sådanne, gjerninger som utføres med henblikk på Guds ære. Denne holdning overtok Hauge og var en sentral motivasjon i hans foretak.

Weber skrev om puritanernes syn på arbeidet som «fremfor alt et av Guds foreskrevne mål i seg selv her i livet». For puritanerne dreide alt seg om arbeidet og derav en asketisk livsførsel. Å bruke tiden på «unyttige» ting var den største av alle synder. Et utsagn fra Weber kunne være aktuelt også for Frikirken i denne perioden: «Vi finner de mest genuine tilhengere av den puritanske ånd i de sjikt som er på vei oppover i samfunnet».

Arven lever videre

Et synlig bevis på hva disse «entreprenørene» etterlot seg i menighetene i Oslo, er deres aktivitet på eiendomsmarkedet. I dag sitter Østre og Vestre med egne kirkebygg sentralt plassert i byen og er tilnærmet gjeldsfrie. Slikt sett har vi arvet noe fra de som gikk foran. Om ikke direkte fra Hans Nielsen Hauge selv, så fra dem som var preget av hans tanker og idéer.

Hvert år arrangeres det Haugekonferanser, som gjerne har et sosial-etisk perspektiv på næringsliv i Norge. Også i Vestre vil det alltid være behov for entreprenørskap. Her tenkes det ikke nødvendigvis på penger, eiendom, pietisme eller puritanisme. Det handler mer om å forvalte det talent man har fått og kanskje sette i gang med noe nytt og spennende, til beste for seg selv og andre.

Fra menighetsstyret

Tekst: Torunn Nesset, leder i menighetsstyret

I sommer har menighetsstyret hatt ferie. Jeg håper alle har fulgt rådet til Egon Fridell. Han har sagt: «Salig er uvirksomhetens timer, ti da arbeider min sjel». Jeg håper mange har hatt gode uvirksomhetens timer i sommer og har ladet de mentale batteriene. Her er en kort oversikt over hva vi vil jobbe med i høst:

- Vi takknemlige for å ha fått ny menighetsarbeider. Elisabeth Sæverås er i full gang. Vi skal sørge for at hun får gode arbeidsforhold og håper hun vil trives hos oss.
- Første store aktivitet har vært menighetsweekend 8.–10. september, der temaet var fokus på menighetens utvikling fremover.
- Like før sommeren signerte Frikirketorget leieavtalen med Vestre Frikirke. Nå skal vi i gang med å forberede innflytting 1. juni 2018.
- Vi forbereder oss til å dra på synodemøtet 2.–4. november. Flere av sakene som ble behandlet i menighetsmøtet før sommeren krever ytterligere forberedelser for delegatene.
- Vi planlegger også å markere refomasjonsjubileet i høst.
- FRIBU er aktive og har allerede gjennomført «Pappa og ungdomstur» til Sjøa – et vellykket arrangement som du også kan lese om annet sted i bladet.
- Og så er det alle de løpende drifts- og vedlikeholdsoppgavene i kirken vår som krever mye omtanke og tid.

Jeg ser frem til et aktivt høstsemester med spennende utfordringer i et menighetsstyre med stort engasjement og vilje til å gjøre en innstas for menigheten vår.

Fra eldsterådet

Tekst: Ane L. Tveit, ansvarlig forstander

Eldsterådet i Vestre består av Kjetil Øvensen og Ane Lillian Tveit. På de månedlige møtene våre stiller også menighetsarbeider Elisabeth Sæverås. I den siste tiden har vi hatt med oss Jan Olav Høgetveit når vi jobber med en handlingsplan som vi vil legge fram for menigheten. I handlingsplanen fokuserer vi på at vi må tørre å handle hvis vi skal skape vekst og endring. Vi er allerede godt i gang med en vekst og endringsprosess. I løpet av høsten 2016 og våren 2017 har besøkstallet ved gudstjenestene steget med 31 %. Dette året har vi registrert økt stemning ved kirkekaffen. Selv en time etter gudstjenesten er det fortsatt høy aktivitet og samtaler rundt kaffekoppen. Dette er en viktig investering, og eldsterådet er svært takknemlig for den innsatsen som er synlig gjennom at kirkekaffe og gudstjenester fungerer så godt. Vi er stolte av å se så mange frivillige som tar i et tak for at vi skal være en bærekraftig menighet. Disse årene uten pastor har vært viktig for Vestre. Vi har hatt anledning til å rydde arbeidsoppgaver og ansvarsforhold, samt å kjenne godt etter hvor skoen trykker. Eldsterådet har brukt mye tid på samtaler og intervjuer. At vi har en velfungerende stab ansatt er viktig for kirkens stabilitet og bærekraft. Med administrasjonsleder og menighetsarbeider som utfyller hverandre har vi et godt team, som avlaster lederrollene og gjør det mulig å utvikle kirken videre. Vi er svært fornøyd med vår nye menighetsarbeider. Hun har foreløpig en 50 % stilling fra 15.08.17-14.08.18. Jobben som eldsteråd begynner å bli enklere. Samtidig som vi er på utkikk etter den rette til å ordineres og bistå i et bredere eldsteråd. Med den støtten vi har i menighetsstyret, med engasjerte og dyktige medlemmer, ser vi at vår menighet er på vei opp og fram.

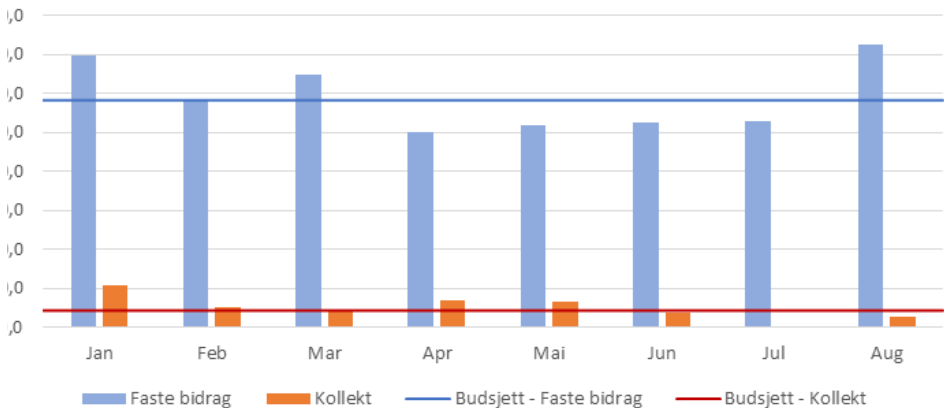
Økonomi

Tekst: Sølve Fredheim, økonomiansvarlig i menighetsstyret

Det er gledelig å konstatere at inntekter fra faste givere og kollekt fremdeles ligger litt over budsjettet som du kan se fra diagrammet. I årets første åtte måneder har vi fått inn ca. kr. 512.000, hvorav ca. kr 473.000 i faste bidrag – det er drøyt 2 % over budsjettet. En stor takk til trofaste givere!

Vi har likevel et klart behov for flere faste givere for å kunne komme opp på et bærekraftig nivå i forhold til det aktivitetsnivået vi har. Uvisst av hvilken grunn har Vestre langt færre faste givere enn andre menigheter i nærheten sett i forhold til medlemstallet.

Gaver/fastebidrag 2. tertial 2017

Jeg minner om at menighetens årsmøte vedtok et budsjett for 2017 som legger opp til ca. en halv million kroner i underskudd. Det sier seg selv at vi ikke kan fortsette slik i lengden og redusere vår egenkapital. Samtidig håper vi snart å kunne ansette en pastor og gjennomføre etterlengtet oppussing av flere rom.

I vår tok Vestre i bruk Avtalegiro for å gjøre det veldig enkelt å komme i gang som giver, men fremdeles er det få som har benyttet seg av denne ordningen.

På menighetens nettside vestrefrikirke.no vil du finne linken til et web-skjema der du kan fylle ut beløp og opprette fast trekkavtale med din egen bank. For de fleste banker kan du opprette avtalen direkte og signere med BankID eller BankID på mobil. Da er det gjort i løpet av et par minutter. For de banker som ikke tilbyr BankID kan du fylle inn skjemaet på papir og sende inn til menigheten eller gi til Jostein Holen som tar hånd om resten.

Det skinner

Av Jostein Holen
Foto: Erlend Berge

Det skinner gjennom

Kjetil Gilberg har kommet ut med ny bok! I «Det skinner gjennom» beskriver han hvordan helt spesielle hendelser i hans liv har påvirket troen, og hvordan troen har påvirket livet. Boken er skrevet i en dagligdags og detaljert fortellerform, godt krydret med tankevekkende vinklinger og gullkorn som gjør den vanskelig å legge fra seg. Temaer som tas opp er blant annet nådens svar på vår tids evige jag etter å lykkes, møte med døden, bønn, hvordan beundring kan gli over i misunnelse mens det å vise sårbarhet gir nærhet, og hvordan friheten til å velge møter kravet om også å velge noe bort.

Anbefales!

Trenger du noen å snakke med?

Personlig veiledning og psykoterapi
Beliggende på Vinderen

Telefon: 48 60 50 54

E-post: devanilaya@gmail.com

Mariken Moxness
Psykoterapeut

Fra Frikirkens hovedkontor

Tekst: Ane L. Tveit, ansvarlig forstander

Frikirkens sentraladministrasjon går bort fra navnet Frikirketorget og heter nå Frikirkens hovedkontor.

Frikirkens hovedkontor flytter inn i Vestre Frikirkens lokaler sommeren 2018. Etter at «nybygget» i Vestre Frikirke ble bygget for 36 år siden har det vært forsøkt å få til et samarbeid ved tre anledninger. Frikirkens hovedkontor vil leie 2. og 3. etasje over menighetssalen. Det er en 10 års kontrakt, med åpenhet for forlengelse.

Utsendinger fra Vestre til Synodemøtet 2017 er Torunn Nasset, Ingjerd Knutsen og Ane Lillian Tveit. Saker som skal jobbes med er reviderte retningslinjer for Frikirkens utviklingsfond, felles målplan for kirkesamfunnet, evaluering av Frikirkens misjonsarbeid og menighetenes tilknytning til misjonen, tilsynsmannsordningen, forslag om ny medlemskategori, begrenset virketid for synodeformann, styring og ledelse av menighetene, samt forslag til å kalle eldste i 4-års perioder.

Julemessa trenger glade givere

Lørdag 18 november braker det løs igjen med julemesse. Til denne dagen trenger vi flotte gevinster til salgsbord, barnelotteri og åresalg.

Ønskeliste for hovedgevinster:

Fenalår, røkelaks, matkurv, gavekort på restaurant, småkurver med spa-produkter, saft og syltetøy, gode matoljer og dressinger.

Ønskeliste/salgsbord

Spiselige varer eller noe praktisk. Kan du hekle, strikke el sy er dette flott. Lue/votter og sokker med mønster er populært.

Åresalg

Praktiske ting eller noe spiselig.

Barnelotteriet

Leker, tegnesaker, spill, bøker og liknende

Komiteen trenger også hjelp til å selge lodd i forkant til messa og hjelp til selve dagen. Har du mulighet til dette ta kontakt med:

Rigmor Holen (leder)	920 61 270
rigmor.holen@yahoo.no	
Anne – Grethe Hægeland	994 67 683
Ingunn Gullberg	901 73 397
Brit Åmot Øvensen	456 17 366
Jan Johansen	902 76 269

Menighetsweekend til Hermon

Tekst: Jostein Holen og Foto: Ane L. Tveit

8.–10. september 2017.

Med noe lave forventninger dro menigheten på tur til fjells denne gang, det var meldt dårlig vær og vi var bare 15 personer med på turen. Vi kom fram til en sein men nydelig middag fredag kveld, alle ble installert i hovedbygget, deretter samling i peisestua som vi etter så mange år trolig kan gjøre hevd på.

Lørdagen startet med god frokost, deretter temamøte ledet av Ane L. Tveit og Elisabeth Sæverås med gruppearbeid og fokus på strategi for menigheten. Gode ideer ble presentert! Så var det ut på tur, været hadde lettet såpass at det kunne minne om solskinn når vi trengte det som mest. Alle gikk til Geiterygghytta som alltid ligger som et Soria Moria Slott (!) når vi er på menighetstur i fjellheimen. Der var det kommet nytt personale som var minst like gode på seks-hjertede vafler som de forrige, og minst like hyggelige.

Tilbake på Hermon var det tid for et bad. Både badebassenget, boblebadet, vannsklia og klatreveggen måtte prøves. Etter middag møttes vi igjen i peisestua. Judy Kokkin knep seieren i årets stollek, Jenny Knutsen knuste alle i brettspill, og hvit sjokolade er egentlig ikke sjokolade. Samlingen ble avbrutt underveis av et hastig marsipankake-raid til spisesalen.

Søndag startet med frokost. Deretter gudstjeneste med Reidulf Hanssen og Elisabeth Sæverås, og sang/musikk av Harald Nettet og Inger Johanne Fotland Knudsen. Så en kjapp tur ut i det fri eller en dukkert i bassenget. Før vi kastet oss over husets berømte lunsj, avrundet med et overdådig utvalg av puddinger. Deretter hjem, og glede seg til neste gang!

Alt i alt ble dette en meget hyggelig tur for oss som deltok. At vi ikke var så mange gjorde at gruppa ble desto mer samlet og vi ble mer kjent med de som var med. Tidligere har denne årvisse menighetsturen vært i siste del av september. Så har tidspunktet forskjøvet seg til første del av september. Til neste gang prøver vi om vi kan komme en uke eller to seinere, og håper da at flere fra menigheten kan bli med.

Program for Oslo Vestre Frikirke høsten 2017

søndag 1. okt.	11.00	Gudstjeneste
mandag 2. okt.	12.00	Seniortreff
søndag 8. okt.	11.00	Gudstjeneste
søndag 15. okt.	11.00	Gudstjeneste
onsdag 18. okt.	12.00	Ytremisjonen
søndag 22. okt.	11.00	Gudstjeneste
onsdag 25. okt.	19.00	Kveldsmesse/Åpen bibelgruppe
lørdag 28. okt.	10.00	Dugnad i kirken
søndag 29. okt.	11.00	Gudstjeneste Bots og Bededag
søndag 5. nov.	11.00	Gudstjeneste, Allehelgensdag
mandag 6. nov.	12.00	Seniortreff
lørdag 11. nov.	10.00	Dugnad i kirken
søndag 12. nov.	11.00	Gudstjeneste
onsdag 15. nov.	12.00	Ytremisjonen
lørdag 18. nov.	12.00	Julemesse
søndag 19. nov.	11.00	Gudstjeneste med menighetsmøte/budsjett
søndag 26. nov.	11.00	Gudstjeneste
onsdag 29. nov.	19.00	Kveldsmesse/Åpen Bibelgruppe
lørdag 2. des.	16.00	Adventsfest for de over 65
søndag 3. des.	11.00	Gudstjeneste, 1. sønd. i advent
søndag 10. des.	11.00	Gudstjeneste, 2. sønd. i advent
onsdag 13. des.	12.00	Ytremisjonen / Seniortreff felles
søndag 17. des.	11.00	Gudstjeneste, 3. sønd. i advent
søndag 24. des.	15.00	Gudstjeneste julaften
mandag 25. des.	12.00	Gudstjeneste 1. juledag

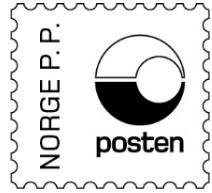
Velkommen til møtene!

I Oslo Vestre Frikirke er det gudstjeneste hver søndag kl 11.00, og bønn kl 10.30. Det er alltid kirkekaffe med hjemmebakke kaker. Kveldsmesser arrangeres hver siste onsdag i måneden kl 19.00. Ytremisjonen har møte en gang i måneden og seniortreff arrangeres hver første mandag i måneden kl 12.00.

B-blad, Porto betalt

Ettersendes ikke, men returneres med informasjon om ny adresse til:

Oslo Vestre Frikirke, Pilestredet 69,
0350 Oslo

*Vi reiste en gang katedralene
ikke for å fange mennesker
men for å holde våre liv fast
i overskridelsens gåter*

*Fra lyrikksamlingen «Den usynlige regnbuen»
Stein Mehren, 1935-2017*